

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Slavodim-Prim” în procedura
falimentului simplificat împotriva lui Veaceslav Moscovici
(privind încasarea prejudiciului cauzat prin îmbogățire nejustificată)

împotriva deciziei din 8 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-935/25

PIGD Nr. 2-23074538-01-2ra-18122025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru – jud. A. Brăgaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru – jud. V. Arhip, A. Panov, N. Ghedrovici

9 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 mai 2023, SRL „Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Moscovici, prin care a solicitat încasarea sumei de 1 858 983,40 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 22 noiembrie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, pronunțată în dosarul nr. 2i-28/19, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat al Republicii Moldova privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Slavodim-Prim”, prin procedura simplificată a falimentului, și a fost desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Cuculescu Corneliu. Potrivit datelor furnizate de Agenția Servicii Publice, întreprinderea a fost fondată la 18 februarie 2010, în calitate de fondator și administrator figurând Veaceslav Moscovici.

3. Reclamanta a invocat că Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Control, la 24 mai 2022 a întocmit Actul de control nr. 5-716512, prin care s-a constatat că, în urma controlului fiscal efectuat prin metode și surse indirecte, conform rulajelor bancare pentru perioadele fiscale A/2013–A/2014, au fost eliberate mijloace bănești de pe contul curent al SRL „Slavodim-Prim” în adresa persoanei fizice Veaceslav Moscovici în sumă totală de 1 858 983,40 lei, inclusiv în perioada A/2013 în sumă de 1 834 681,40 lei și în perioada A/2014 în sumă de 24 302 lei.

4. Aceasta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 774, 776, 861, 1979 și 1981 din Codul civil, susținând că Veaceslav Moscovici a ridicat din contul SRL „Slavodim-Prim” mijloace bănești în cuantumul menționat fără a prezenta acte justificative care să demonstreze că a atins scopul pentru care acestea au fost ridicate, fapt ce constituie o îmbogățire nejustificată. A invocat totodată că pârâtul, în calitate de administrator statutar, era obligat să țină evidența contabilă a întreprinderii și să dețină documentele primare aferente faptelor economice, obligație pe care nu a îndeplinit-o.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 3 martie 2025, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat împotriva lui Veaceslav Moscovici privind încasarea prejudiciului cauzat prin îmbogățire nejustificată, ca neîntemeiată. Totodată, a fost încasată de la SRL „Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat, IDNO 1010605000377, în beneficiul statului, taxa de stat care fusese amânată, în mărime de 52 729,64 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 4 martie 2025, SRL „Slavodim-Prim” în procedura simplificată a falimentului, prin intermediul lichidatorului Cuculescu Corneliu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 3 martie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, în sensul formulat.

7. Intimatul Veaceslav Moscovici nu a depus referință la cererea de apel până la data examinării acesteia.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 8 octombrie 2025, a fost respinsă cererea de apel declarată de SRL „Slavodim-Prim” în procedura simplificată a falimentului și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 3 martie 2025. Totodată, a fost încasată din contul SRL „Slavodim-Prim” în procedura simplificată a falimentului, în bugetul statului, taxa de stat în mărime de 44 820,20 lei aferentă apelului, iar în contul Curții de Apel Centru, taxa de timbru în mărime de 200 lei, ambele cu termen de achitare de cel mult 6 luni de la data adoptării deciziei.

9. Instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

10. Instanța de apel a apreciat ca justă concluzia primei instanțe potrivit căreia instituția îmbogățirii nejustificate are caracter subsidiar în dreptul civil, putând fi aplicată doar în lipsa existenței unui alt raport juridic – contractual, legal, statutar sau decizional – care să explice sau să justifice transferul patrimonial în cauză. Prin urmare, pentru aplicarea art. 1979 din Codul civil, reclamanta era obligată să

dovedească cu certitudine că nu a existat niciun temei juridic între părți care să fi justificat transmiterea sumelor bănești.

11. Instanța de apel a constatat că reclamanta nu a făcut dovada inexistenței unui temei juridic care să fi stat la baza transferurilor către Veaceslav Moscovici. A reținut că transferurile ar fi putut fi realizate în baza unor remunerații pentru muncă prestată, plăți de dividende, restituiri de cheltuieli efectuate în interesul societății, avansuri pentru activități comerciale, împrumuturi contractate între asociat și societate sau alte forme de plată reglementate prin contracte ori decizii ale organelor societății.

12. Instanța de apel a observat că, în perioada 2013–2014, Veaceslav Moscovici deținea dubla calitate de fondator și administrator al SRL „Slavodim-Prim”, exercitând toate prerogativele prevăzute de lege și de actele interne ale întreprinderii, inclusiv dreptul de a gestiona conturile bancare, de a autoriza plăți și de a lua decizii operaționale curente.

13. Instanța de apel a concluzionat că cererea lichidatorului de a obține încasarea sumei de 1 858 983,40 lei cu titlu de îmbogățire nejustificată, prin intermediul unei acțiuni civile de drept comun, contravine principiului aplicării prioritare a normei speciale, consacrat de art. 4 din Codul civil, și principiului *lex specialis derogat legi generali*. Raporturile juridice dintre fondatorul sau administratorul unei societăți aflate în procedura de faliment și masa debitoare sunt reglementate expres de Legea insolvenței nr. 149/2012 privind atragerea la răspundere subsidiară, astfel că soluționarea litigiului prin aplicarea normelor generale ale îmbogățirii nejustificate ar echivala cu eludarea cadrului legal special.

14. Instanța de apel a mai reținut că lichidatorul Cuculescu Corneliu a utilizat deja mecanismul juridic prevăzut de Legea insolvenței, promovând o cerere de atragere la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului Veaceslav Moscovici, cerere care a fost examinată de instanța competentă și respinsă ca neîntemeiată prin hotărârea definitivă a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 19 iulie 2023. Reexaminarea aceluiași circumstanțe factuale și a aceluiași sume de bani sub un alt temei juridic ar contraveni principiului autorității lucrului judecat.

15. Referitor la actul de control al Serviciului Fiscal de Stat, invocat de apelantă drept probă determinantă, instanța de apel a reținut că acesta are caracter administrativ și fiscal și că simpla constatare a unor plăți efectuate de societate către administrator nu este suficientă pentru a concluziona asupra caracterului ilicit al transferurilor. Din tabelul tranzacțiilor bancare analizat de Serviciul Fiscal de Stat rezulta că sumele respective au fost retrase pentru achiziționarea produselor agricole, acoperirea cheltuielilor gospodărești ale întreprinderii și plata salariilor

angajaților, categorii de cheltuieli care se încadrează în activitatea comercială normală a unei întreprinderi agricole.

16. Instanța de apel a apreciat că, în lipsa unor documente contabile, contractuale sau decizii interne ale societății care să ateste caracterul nelegitim al transferurilor, nu poate fi reținută concluzia că acestea au avut loc fără cauză juridică sau că au produs o îmbogățire nejustificată în sensul art. 1979 din Codul civil. Argumentele apelantei au fost respinse ca nefondate, întrucât se axau pe circumstanțe constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, în baza unui cumul de probe administrate și apreciate cu respectarea normelor procedurale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 18 decembrie 2025, SRL „Slavodim-Prim” în procedura simplificată a falimentului, prin lichidatorul Cuculescu Corneliu, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 8 octombrie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia, precum și casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 3 martie 2025, și admiterea cererii de chemare în judecată, cu dispunerea încasării din contul lui Veaceslav Moscovici în beneficiul SRL „Slavodim-Prim” a sumei de 1 858 983,40 lei. Recurentul a invocat că recursul este admisibil în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că prin admiterea recursului se poate consolida această jurisprudență.

18. În susținerea acestui temei, a făcut referire la încheierea privind inadmisibilitatea recursului pe dosarul nr. 2ra-511/24 și la încheierea pe dosarul nr. 2ra-691/23, ambele privind restituirea îmbogățirii nejustificate, în care Curtea Supremă de Justiție ar fi confirmat că instanțele de apel au admis corect acțiunile civile întemeiate pe îmbogățire fără justă cauză.

19. Recurentul a invocat totodată temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia este arbitrară și se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. A arătat că pârâtul Veaceslav Moscovici nu a depus nicio referință și nu a prezentat nicio contraprobă la circumstanțele invocate, astfel că, în temeiul art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de reclamantă nu mai trebuiau dovedite.

20. Recurentul a susținut că sarcina probațiunii a fost îndeplinită de reclamantă prin probele scrise prezentate în instanță, iar pârâtul, în calitate de administrator statutar, era obligat să întocmească și să dețină documentele primare care să ateste conținutul faptelor economice, obligație care nu a fost îndeplinită. A invocat în acest sens dispozițiile art. 11 din Legea contabilității și raportării financiare nr.

287/2017 și art. 19 din Legea contabilității nr. 113/2007, care reglementează obligativitatea întocmirii, deținerii și prezentării documentelor primare.

21. Recurentul a mai arătat că, potrivit art. 321 alin. (1) din Codul civil, actele juridice dintre persoanele juridice și persoanele fizice cu o valoare ce depășește 1 000 de lei trebuie încheiate în formă scrisă, iar în cauză nu există niciun act scris care să justifice transferurile efectuate. A invocat că actul de control al Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-716512 din 24 mai 2022 nu a fost contestat nici de SRL „Slavodim-Prim” și nici de Veaceslav Moscovici, iar în cuprinsul acestuia s-a constatat că pârâtul și-a însușit neîntemeiat mijloacele financiare.

22. Recurentul a anexat la cererea de recurs răspunsul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova din 6 noiembrie 2025, emis ca urmare a interpelării sale din 9 octombrie 2025, prin care i s-a comunicat că numerarul eliberat spre decontare și neutilizat trebuie restituit în casieria entității în termen de 5 zile lucrătoare după expirarea termenului pentru care a fost eliberat, în temeiul art. 7 alin. (3) din Legea nr. 34/2024 privind efectuarea decontărilor în numerar. A susținut că Veaceslav Moscovici nu a îndeplinit această obligație legală și nu a restituit suma de aproximativ 1,8 milioane lei în casieria întreprinderii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 8 octombrie 2025.

29. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 17 noiembrie 2025 (f.d. 126). Prin urmare, recursul declarat la 18 decembrie 2025 este considerat a fi depus în termen.

30. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are

un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

37. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a reținut în mod argumentat că pretenția întemeiată pe îmbogățirea nejustificată nu poate fi examinată izolat de raporturile juridice existente între societatea aflată în procedura falimentului și fostul său fondator și administrator. Instanța de apel a explicat coerent caracterul subsidiar al acestei instituții și a constatat că reclamanta nu a demonstrat, cu certitudine, lipsa oricărui temei juridic al transferurilor bănești efectuate în perioada în care intimatul exercita prerogativele de administrator al societății.

38. Totodată, instanța de apel a oferit un răspuns suficient criticii privind valoarea probantă a actului de control fiscal. Aceasta a reținut că simpla constatare a unor plăți către administrator nu dovedește, prin ea însăși, caracterul ilicit al transferurilor sau existența unei îmbogățiri nejustificate, cu atât mai mult cu cât tranzacțiile analizate vizau categorii de cheltuieli legate de activitatea comercială a întreprinderii. În același sens, lipsa unor documente contabile ori decizii interne nu a fost apreciată ca fiind suficientă, în sine, pentru a substitui dovada inexistenței cauzei juridice a plăților.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că reclamanta-recurentă, aflată în procedura falimentului simplificat, în prezenta cauză a prevalat de prevederile art. 1979 din Codul civil, solicitând încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată de la administratorul statutar și fondatorul acesteia. Totodată, articolul 248 din Legea insolvenței prezintă un șir de acțiuni ale organelor de conducere ale debitorului insolvent care sunt în stare să cauzeze starea de insolvență.

40. Astfel, atunci când reclamantul aflat în procedura insolvenței, în speță a falimentului simplificat, formulează o acțiune față de membrii organelor de conducere trebuie să delimiteze pretense acțiuni care nu au cauzat o stare de

insolvabilitate a debitorului, caz în care ar putea fi aplicate prevederile invocate de reclamanta-recurentă, de săvârșirea pretinselor acțiuni care sunt în stare să cauzeze o stare de insolvabilitate a debitorului, caz în care se aplică prevederile art. 248 din Legea insolvabilității.

41. Raportând aceste considerente cazului dedus judecății, instanța de recurs consideră întemeiat și raționamentul instanței de apel referitor la incidența cadrului special al procedurii de insolvabilitate și la faptul că aceleași circumstanțe au fost deja valorificate prin mecanismul atragerii la răspundere subsidiară, cerere respinsă prin hotărâre definitivă.

42. În aceste condiții, argumentele din recurs exprimă, în esență, dezacordul recurente cu aprecierea dată de instanța de apel probelor și calificării juridice a raportului litigios, fără a justifica îndepărtarea de la concluziile deciziei recurate.

43. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată Slavodim-Prim” în procedura falimentului simplificat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat